

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

23. SRPEN 2025

Číslo 1276/ Ročník 25

8 EXODUS
SMLOUVA
NA SÍNAJI

266 EPIŠTOLA
KAŽDOROČNÍ ZÁZRAK
PO DOVOLENÉ

JANA KRYNSKÁ
JEŽÍŠ NA NÁVŠTĚVĚ
U DVOU SESTER
LUKÁŠ 10,38-42

BOHOSLUZBY **ONLINE.CZ**
INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY ZÉ SMÍCHOVA

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Lucie Kratýninová

Téma úkolu: „Smlouva na Sínaji“

- Společná píseň č. 287 „Jen pojď a pohled' vzhůru“
- Biblický text „Exodus 20,1-17“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Robert Heczko, Antonín Hloucal
- Sbírka pro potřeby misie
- Video prezentace „Lepší než klokan“
- Společná píseň č. 156 „S Ježíšem chci věrně“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Jaroslav Bartoš

- **Přivítání, sborová oznámení**
- Společná píseň č. 279 „Nejmilejší Ježíši“
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti**
- Píseň „Otče náš“ - video
- **Čtení textu Bible** – Lukáš 10,38-42
- Tichá modlitba
- **Kázání – Jana Krynská**
Téma: „Ježíš na návštěvě u dvou sester“
- Společná píseň č. 248 „Nechci víc než tebe, Pane“
- Modlitba – Jana Krynská
- Společná píseň č. 380 „Pán Bůh je láska“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 23. 8., bude kázáním sloužit sestra Jana Krynská.
- Příští sobotu, 30. 8., bude slovem z Písma sloužit bratr Jan Bezděkovský.
- Ve dnech, 12. – 14. 9., proběhne potáborové setkání KP Penguins v Měňanech. (více informací u vedoucích KP Penguins)
- V sobotu, 13. 9., jste zváni na vernisáž fotografií Soňa Sílová kazatelka s fotoaparátem od 13³⁰ hod ve foyeru sboru.
- V sobotu, 20. 9., jste zváni na setkání oddělení Služba žen (více informací dále ve zpravodaji nebo u S. Tejrovské)
- V neděli, 21. 9., se uskuteční výlet T. O. M. „Klánovickým lesem“
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Připojte se k nám v měsíci srpnu a myslíme na svých modlitbách na: *Boží vedení*.
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.
- Lékárnička sboru a druhá, přenosná, jsou umístěné v zákristí na stěně a ve skřínce označené zeleným křížem.

V období 24. – 30. 8. 2025 oslaví narozeniny:

Bezděkovský Jan (25.8.); Lorens Enriko (25.8.); Lorens Kristofer (25.8.);
Hanousek Alexandr (30.8.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

QR Platba - Misie

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

Kazatelská epistola Smíchovským - 266. kapitola

KAŽDOROČNÍ ZÁZRAK PO DOVOLENÉ

Když mi bylo kdysi v minulém století něco kolem třiceti, jeden ze starších kolegů se mnou sdílel tak nějak „šeptem“ svou osobní zkušenost, která spočívala v tom, že na své dovolené celou dobu neotevře Bibli. Pamatuji si, jak jsem to tehdy nemohl pochopit a vnímal jsem jej jako duchovně nevyzrálého...

Dnes je mi o něco více let a nedávno jsem se mu musel omluvit, protože jsem došel k podobné zkušenosti. Když jsem na dovolené, mimo svůj běžný „kazatelský“ režim, tak se většinou celou dobu Bible nedotknu – a když, tak jen velmi lehce... Celý rok si schraňuji knihy, které si pak na dovolené, hlavně brzy ráno, když ostatní ještě spí, s velkým potěšením čtu. Letos jsem dočetl životopis Komenského, Vlasty Buriana a chystám se na knižní rozhovor se Zuzanou Čaputovou – jak s vámi častokrát sdílím, miluji životopisy. V každém z nich je i kus mého příběhu a nejradši mám, když čtu o jejich bezradnostech, selháních i zkušenostech ze života, ve kterých se s nimi potkávám a dávají mi odvahu jít s pokorou dál.

Ale vždycky znova – jak mám rád dny sváteční mimo veškerý běžný režim – se po dovolené tak rád vracím do svých všedních dní, kde mi po ranních modlitbách po šesté hodině tak moc znova Bible chutná a těším se na ty chvíle. A tak je to se mnou i letos – a je to pro mě vlastně vždycky znovu takový malý zázrak – vždyť tuhle starou knihu čtu už tolik let, a pořád znovu je pro mě inspirativní... Tak přeji i vám všem podobné návraty ze dní svátečních do všednosti běžného života, která má své velké kouzlo a je darem, když má svá pevná zakotvení, řád a zdroje, ze kterých žijeme tu nejdlejší část roku do dalších dnů dovolené...

S vděčností váš kazatel Vašek Vondrášek

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 3. čtvrtletí 2025: EXODUS

Lekce 8: Smlouva na Sínaji

Základní verš

„Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi

královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluví k synům Izraele.“ (Ex 19,4–6)

V rámci již osmé lekce této série, v níž studujeme knihu Exodus, se zaměříme na příchod Izraelců k hoře Sínaj a Boží iniciativu k uzavření smlouvy s nimi. Budeme sledovat jak přípravu lidu na přijetí Desatera, tak i samotný dar tohoto zákona a záměr, který s ním Bůh měl.

- Ex 19,1–8: Boží zaslíbení Izraeli na úpatí hory Sínaj (neděle)
- Ex 19,9–25: Příprava Izraele na přijetí Desatera (pondělí)
- Ex 20,1–17: Desatero jako Boží dar (úterý)
 - Jk 1,22–25: Různé role a důležitost Božího zákona (středa)
 - Ř 3,20–24; 10,4: Zákon jako Boží zaslíbení a Kristus jako jeho cíl (čtvrtek)

Otázky:

- Proč bylo třeba mezi Bohem a jeho lidem uzavírat smlouvu?
- Vnímáš Desatero jako dar? Proč?
- Jak nám víra v Ježíše Krista pomáhá v našem boji s hříchem?

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/08pdf

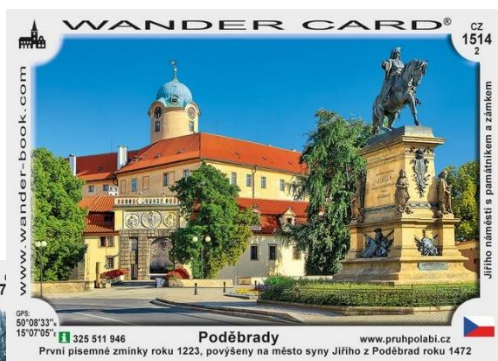
V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

Zveme vás na výlet s Petrklíčem

Zveme vás na druhý letošní celodenní výlet, který organizuje Komunitní centrum Petrklíč, a **který proběhne v neděli 21. 9. 2025**. Vyrážíme autobusem **do Poděbrad**, kde si projdeme lázeňskou kolonádou, ochutnáme léčivý pramen a

podíváme se na známé květinové hodiny. Čeká nás také prohlídka Polabského muzea Poděbrady, které nás seznámí s krajinou i historií Polabí a sklářskou i lázeňskou historií města Poděbrady. V Poděbradech se také naobědváme. Odpoledne, pokud nám to počasí dovolí, nás čeká projížďka na

výletní lodi Blatnice do nedalekého Nymburka. Z něj už nás autobus doveze zpátky do Prahy.

Odjezd bude 21. 9. v 9:00 hod. z autobusové zastávky Na Knížecí a návrat na stejné místo kolem 18:00 hod. Až na část expozice Polabského muzea je celý program bezbariérový. Pokud víte, že potřebujete nebo byste ocenili vozík a nemáte svůj, dejte nám prosím vědět, abychom zajistili jejich dostatek. Pokud máte svůj, určitě si jej vezměte s sebou a také prosím dejte vědět, jestli byste na výletě ocenili dobrovolnickou pomoc. Účastnický poplatek je 100 Kč jako příspěvek na dopravu. Jinak je vše, včetně oběda, hrazeno Petrklíčem.

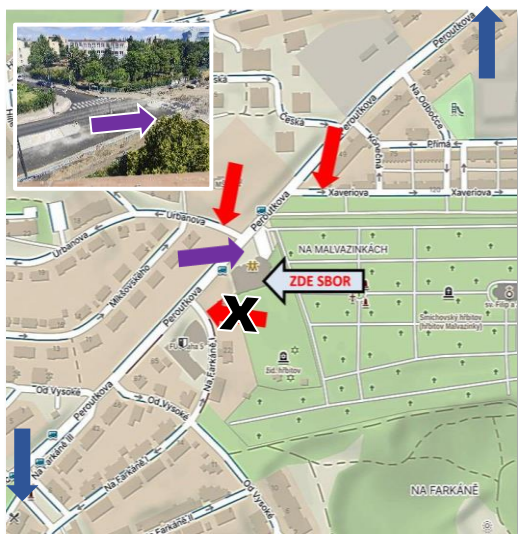
Na výlet se mi prosím přihlaste předem na e-mail dobrovolnici@petrklice.cz nebo na telefonní číslo +420 731 274 242.

Těšíme se na vaši účast.

Richard Klíma

Rekonstrukce Peroutkové aktuálně k 2.8.2025

Situční mapka. **Červené šipky**
místa možného výstupu
a zajištění odvozu vozíkem po
dohodě
tel.: 729 978 678

Modré šipky zastávky MHD.
(bez změn)

Fialová šipka (viz foto)
nové místo výstupu naproti
hlavnímu schodišti do sboru ze
směru od Waltrovky.

Spomienka na utrpenie bratov pre svoju vieru

Anna Ruth Bobeková (rod. Gajanová) a Daniel Gajan

V júli tohto roka je to už 70 rokov od odsúdenia našich kazateľov Tobiáša Zigmunda, Jána Gajana, Františka Murína a Gašpara Lovaša, ako aj bratov Jozefa Brodu, Ondreja Messerschmidta a Jána Číža.

Rozsudkom Najvyššieho súdu v Prahe dňa 11. 7. 1955 boli obžalovaní pre trestný čin velezrady podľa § 78 ods. 1, písm. c), ods. 2, písm. a) Tr. zákona 86/50 Sb., ktorého sa mali dopustiť preto, že od roku 1952 až do ich zatknutia na jeseň roku 1954 v kraji Banská Bystrica, Bratislava a na iných miestach Slovenska ako členovia tajného ústredného výboru zakázanej sekty „Adventistov siedmeho dňa“ pokračovali aj po zákaze sekty v nepriateľskej činnosti, schádzali sa na tajných schôdzkach, vybudovali rozsiahlu tajnú sieť organizácie adventistov, rozmnožovali tlačoviny zamerané nepriateľsky proti ľudovodemokratickému zriadeniu a socializmu, viedli občanov republiky k porušovaniu zákonov a predpisov, narušovaniu pracovnej disciplíny, porušovaniu dodávkových a iných povinností, neúčasti vo verejnom živote a členstve v masových organizáciách, narušovali morálno-politickú jednotu našich pracujúcich a na financovanie protištátnej činnosti založili tajný fond.

Na základe týchto vykonštruovaných skutočností súd obžalovaným vymeral nasledujúce tresty odňatia slobody: pre Tobiáša Zigmunda vo výmere 7 rokov, pre Jána Gajana 5 rokov, pre Františka Murína 6 rokov, pre Gašpara Lovaša 6 rokov, pre Jozefa Brodu 5 rokov, pre Ondreja Messerschmidta 5 rokov a pre Jána Číža 5 rokov. Ďalej im bol uložený trest straty čestných občianskych práv u každého na 4 roky a u Tobiáša Zigmunda na 5 rokov. Podľa § 55, ods. 1, písm. a) a b) boli vyhlásené za prepadané písacie stroje, cyklostyly a tlačoviny, ktoré boli nájdené pri domových prehliadkach.

Toto bolo presné znenie rozsudku, ktorým boli naši bratia odsúdení pre svoju vieru. Až Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 12. 4. 1991 všetkých obžalovaných oslobodil spod obžaloby, pretože tieto skutky vo vykonštruovanom komunistickom súdnom procese nie sú podľa našich zákonov trestným činom.

Žiaľ, pobyt vo väzení sa nepriaznivo odrazil na zdraví našich bratov, a keďže išlo o otcov rodín, rozsudok mal finančný aj spoločenský dosah na ostatných členov rodiny. Pobyt vo väzení prežívali bratia vo svojej viere na modlitbách, pri čom im pomáhali aj modlitby ich rodín a ostatných.

Adventisté sedmého dne v komunistickém Československu

Pavel Jadloviský

PERZEKUCE

V době komunismu se vládnoucí strana snažila bojovat proti církvi CASD samotné, ale i proti jejím členům. K tomu používala své mocenské postavení a myšlenky své ideologie namířené proti náboženstvím a církvím. Komunistická strana chtěla mít

pod kontrolou i dění v církvích, aby tak mohla účinně realizovat svou protináboženskou ideologii. Proto různé formy perzekucí postihly prakticky všechny církve v tehdejší ČSSR.

Stát se projevoval vůči členům i dětem adventistů následujícími způsoby:

- Perzekuce v zaměstnáních kvůli odmítání práce v sobotu
- Odebírání státního souhlasu kazatelům, kteří např. neposílali své děti v sobotu do školy
- Přeražení kazatelů do jiného místa působení kvůli ztrátě státního souhlasu nebo také ukončení kazatelské činnosti
- Postihy rodičů, kteří své děti neposílali v sobotu do školy (např. pokutami nebo dokonce odebráním dětí)
- Děti adventistů měly snížené známky z chování, byly i vylučovány ze škol či učilišť, a také mnohým nebylo umožněno studovat na středních či vysokých školách
- Studenti, kteří přešli v roce 1950 ze Školy biblických nauk na KTF, museli tuto školu opustit v roce 1952, když byla církev zakázána
- Vojáci, kteří neuposlechli rozkaz velitele v sobotu, byli souzeni za vyhýbání se služební povinnosti na vojně a přestoupení podle § 277, ods. 1, písm. c.
- Mnozí vojáci byli zařazeni do PTP či TP jako politicky nespolehliví

Postihy – perzekuce vůči církvi CASD:

- V dubnu 1948 byl vyvlastněn pozemek v Praze-Krči o rozloze 187,5 ha, který měl být součástí misijní školy a plánovaného sanatoria
- V roce 1951 a 1958 stát zasáhl do církevního života tzv. systematizací sborů
- Zákaz činnosti církve od 1. října 1952, církev byla opět povolena 18. 9. 1956
 - Ukončení studia ve Škole biblických nauk v Praze-Krči v roce 1950 na základě vládního nařízení o bohosloveckých fakultách
- Zabavení majetku v roce 1952, který ale nebyl roce 1956, kdy byla církev znovu povolena, navrácen
- Zasahování do voleb v církvi, tzv. „kandidátku“ k volbám museli schválit církevní tajemníci
- Omezení pastorační práce s mládeží
- Cenzura církevních oběžníků
- Omezená publikační činnost
- Hlášení bohoslužeb a hlášení schůzí duchovenstva

ZASTAVENÍ ČINNOSTI CASD, DOBA ZÁKAZU CÍRKVE A ODSOUZENÍ ADVENTISTÉ V TOMTO OBDOBÍ

Církvi adventistů sedmého dne byla v Československu zastavena činnost ode dne 1. 10. 1952, její činnost pak byla povolena ode dne 26. 9. 1956. Jak se praví v zastavovacím dekretu pro tuto církev, důvodem se stala činnost církve v rozporu s ústavou a zásadami lidově demokratického zřízení.

V době zákazu byla tato církev chápána komunistickou stranou jako „církev, která má nepřátelskou ideologii a svým učením škodí lidově demokratickému zřízení.“

Než byla církev oficiálně zakázána, byla úřadem SÚC vytvořena Směrnice zmocněncům pro správu majetku CASD a Obecná směrnice k zastavení činnosti církve.

V dopise SÚC KCT pod č. j. T1036/52-S z roku 1952 se uvádějí určité důvody, proč má být církev adventistů definitivně zastavena a v jakých oblastech: „na činnost církve ve všech krajích jsou stále stížnosti, neboť církev porušuje platnou ústavu republiky. Členové CASD neposílali své děti v sobotu do školy a jejich rodiče též nechodili v ten samý den do práce.“

Všem kazatelům (i laickým) měl být odebrán k 1. říjnu 1952 státní souhlas. Placení kazatelé museli nastoupit do civilních zaměstnání, většinou do dolů nebo do těžkého průmyslu v jiné lokalitě, než kde doposud vykonávali funkci kazatele. Například kazatel Josef Šimek zastával funkci kazatele v Olomouci a musel nastoupit do Kaolinových dolů v Horní Bříze na Plzeňsku. Státní souhlas měl též být odebrán všem sborům adventistů. Veškeré poradní výbory ve sborech ASD byly rozpuštěné a neměly tudíž žádnou pravomoc. Celá církev přišla také o veškerý svůj majetek, movitý, ale i nemovitý. „Všechny majetek církve byl zabaven a budovy předány jiným uživatelům.“ SÚC si také vyžádalo seznamy všech členů, které měla zajistit soupisová komise. Objem zabaveného majetku – budov v ČSSR činil 20 033 780, 80 Kčs. Vedení CASD žádalo po obnovení činnosti po státu, aby zabavený majetek byl CASD vrácen.

V roce 1958 k tomu ovšem vydalo MŠK vyjádření, v němž byl obhájen postup státu při zabavení movitého a nemovitého majetku, protože ve stanovách církve nebylo uvedeno, komu bude patřit majetek církve v případě jejího zániku. Proto se řídil stát nařízením § 119 obč. zák.

Na 1. října 1952 si ohlásili OCT u všech kazatelů adventistů v jejich kancelářích schůzku, na které se mělo probírat plánování a rozpočet na další rok. To však byl jen zastírací manévr SÚC. Na tuto schůzku měli být také pozváni vedoucí činitelé v jednotlivých sborech ASD. Celá akce byla dopředu pečlivě připravovaná do všech nejmenších detailů, pro které byla vypracovaná detailní směrnice. Byli dopředu vybráni též členové soupisové komise, kteří ale o charakteru zásahu vůbec nevěděli, poněvadž jim bylo řečeno, že byli vybráni pro speciální úkol ve spolupráci s OCT. Ti byli tedy OCT pozváni 30. září 1952 do jejich kanceláří, kde byli vyrozuměni, že daný úkol se bude konat následující den. V tento den jim byla odtajněna povaha akce „A“. Navíc při „likvidaci“ církve měli být také přítomni příslušníci StB, kteří měli vystupovat jako členové církevního úřadu. Před samotnou akcí měli kontaktovat příslušné církevní tajemníky v místě jejich působnosti a dát jim podrobnější pokyny. Tito příslušníci StB měli následující úkoly, které jim byly zaslány 29. 9. 1952 pod č.j. A-23873/2033-52: při domovních prohlídkách se zaměřit na náboženskou literaturu přivezenou ze zahraničí, korespondenci se zahraničím, seznamy členů, archivy daných sborů, a hlavně kompromitující materiály vedoucích osob, které by mohly posloužit i k případnému trestnímu oznámení či k orientaci při následném sledování členů církve v době zákazu.

V dodatkovém pokynu k zastavení činnosti církve pod č.j. T 1096/52-S se uvádí, jak mají být kazatelé, kteří byli zbaveni státního souhlasu, zařazeni na nová pracovní místa. Mají být poslání převážně na jiná místa, kde nepůsobili, a hlavně kde nejsou

adventisté. Všude měli být sledováni KCT a StB, zda nevyvíjí po zastavení činnosti církve náboženské aktivity. Sledování se vztahovalo i na laické kazatele. V tomto pokynu se také pamatovalo na laické učitele náboženství na školách – také oni byli propuštěni a jejich výuka byla na školách zrušena. Pokud si daný sbor platil např. kolportéra, tak s ním zmocněnci rozvázali pracovní poměr. Modlitebny adventistů byly po soupisech majetku zapečetěny zmocněnci. V pokynu byl uveden i jeden zvláštní bod, který se týkal působení „státní moci“ na samotné členy adventistů: „Bude zajištěno po stranické linii, aby jim byli určeni agitátoři, kteří je budou postupně přesvědčovat a politicky vést tak, jak to bylo naplánováno pro ostatní sektáře.“

Ve směrnicí pro zmocněnce pro správu majetku církve adventistů pod poř. č. 121 ze dne 18. září 1952 bylo zdůrazněno předsedovi soupisové komise, aby „upozornil zástupce církve na trestnost zamlčování a zatajování okolností důležitých pro pořízení úplného soupisu.“ Tato pohrůžka měla mít jakousi zastrašovací funkci pro kazatele, aby nic nezatajili komisi.

Vzpomínky adventistů na zastavení činnosti

Adventistka Koldinská, vdova po bývalém kazateli CASD, vzpomíná na zastavení činnosti ve sboru v Přívoze, kde byla předtím zvolena pokladnicí, následovně: „Proto jsem byla v roce 1952, když byla modlitebna uzavřena a církev zakázána, odvezena na vyšetřování StB. Díky Bohu, den předtím k nám přijela maminka. Na výsledku jsem byla několik hodin.“ 48 Státní bezpečnost na oba manžele i nadále vyvíjela nátlak, až nakonec byli nuceni se přestěhovat do Brna.

Vdova po bývalém kazateli CASD Mesíková vzpomíná na to, jak v době zákazu byli spolu s manželem pod dohledem policie. Každý z manželů měl na starosti svou skupinku adventistů, kteří se v malých počtech scházeli např. ke studiu Bible. Byla jim zabavena náboženská literatura při domovní prohlídce a hrozilo, že jim odeberou děti. To se málem stalo, když před domem chytli jejich dceru, „ale ona se jim vysmekla a utekla po schodech domů. Díky Bohu, dobře to dopadlo.“

Jan Kaba jako kazatel v Košicích přišel se zastavením činnosti církve o státní souhlas – o práci. Modlitebna v Košicích byla zabavena a o několik dní později přišel i o soukromý byt. „V sobotu ráno někdo zazvonil u dveří našeho bytu. Představil se jako zaměstnanec ministerstva vnitra z Prahy a hned se také legitimoval. Podal mi doklad, na němž bylo napsáno: Tímto dnem zabírá ministerstvo vnitra tento soukromý byt a přiděluje ho doručiteli tohoto potvrzení. V tu chvíli se nám skoro zamotala hlava. Zmohl jsem se na jedinou otázku: Kam půjdu s našimi dvěma malými dětmi? Odpověď zněla rázně: To mě nezajímá, podle výměru tento byt patří nyní mně.“ Navíc byl tento kazatel povolán na práci do grafitových dolů ve Starém Městě pod Sněžníkem spolu s řeckokatolickými faráři a jejich rodinami. Tam však byly nevyhovující podmínky pro ubytování, protože se bydlelo ve zchátralých budovách po vysídlených Němcích. Ján Kaba nemohl tuto práci vykonávat, protože neprošel vstupní lékařskou prohlídkou. Ani v Košicích nakonec nesměl zůstat, neboť z KNV dostal následující doporučení: „Bývalý kazatel Kaba musí opustit Košický kraj, neboť byl velmi aktivním kazatelem Církve adventistů sedmého dne a velmi se věnoval mládeži.“ Práci v Bratislavě hledal těžko, neboť jako bývalý duchovní byl odmítán

mnohými zaměstnavateli. Takto měli ztížené podmínky v době zákazu i další „bývalí“ kazatelé CASD.

V mnohých vzpomínkách popisují adventisté dobu zákazu např. následovně: „Naše církev byla od října 1952 církví zakázanou. Docházelo k nemalým nesnázím ve vojenské službě i na pracovištích.“ „V říjnu 1952 byla zastavena činnost Církve adventistů sedmého dne, zvláště kvůli zásadnosti členů ve věci svěcení soboty u dospělých a dětí.“ „Kazatelé byli nasazeni na různé práce a shromažďování bylo zakázáno. Ale Boží lid se nedal, pobožnosti se konaly po rodinách a Karel po celá čtyři léta zákazu neohroženě v sobotu navštěvoval skupinky. Byl sledován tajnou policií, ale nic na to nedbal.“ Kazatelé bez státních souhlasů byli posíláni na nucené práce, na místa, kde neměli předchozí kazatelskou činnost. „V letech 1952-1956, když byla činnost církve v celém Československu zastavená, kazatelé byli přideleni na nútené práce, ba niektorí prešli väzením.“ Například Jindřich Marcolla byl v době zákazu církve „totálně nasazen do Jáchymova, kde pracoval jako horník.“

Církev v době zákazu se snažila nábožensky žít, což dokládají svědectví respondentů, které autor práce oslovil, i vzpomínky pamětníků, ale také mnohé zprávy KCT. Církev „žila“ ve skupinkách, tzn., že „sbor“ se rozdělil na menší počet členů, kteří se pak o sobotách scházeli u někoho v bytě nebo konali bohoslužby v přírodě. Věřící i přes tuto církevní reorganizaci „boli však stále sledováni štátnou bezpečnosťou.“ Dokonce i např. při křtu v přírodě byli členové adventistů sledováni. Takto vzpomíná Pavel Hološ, pozdější kazatel CASD: „Bylo mi 16 let, dával jsem se křtít v Ostravě v době zákazu. Šel jsem s bratrem Dimitrijem Krynským k Odře. Naproti na druhé straně cesty šli pánové z StB. My jsme se zastavili, oni se zastavili. My jsme zrychlili, oni též. Došli jsme k Odře, a za pozornosti těchto pánů byl v noci vykonán křest.“

Adventistka Lakomá ve svých pamětech uvádí z doby zákazu církve problémy adventistů na pracovištích, vězněných kazatelích, jak mnozí byli též posláni na práci do dolů. Postihy, které autorka uvádí, se dotkly též dětí adventistů, které dostaly dokonce trojku z chování. Její rodině bylo vyhrožováno, že jim jejich syna odeberou a umístí do výchovného ústavu. Nakonec díky rozmluvě na úradech sešlo ze zastrasovacího treštu.

Zprávy KCT o činnosti CASD v době zákazu

Již po zastavení činnosti církve adventistů se objevují ve zprávách KCT zprávy o ilegální činnosti této církve. Např. ve zprávě za duben 1953 se praví, že adventisté „žijí dále v plné náboženské činnosti, nedodržíjí pracovní dobu v sobotu a tajně se scházejí ve svých bytech, kde je kontrola téměř vyloučena.“ Zpráva z března téhož roku uvádí „plán,“ jak znemožnit náboženský život adventistům. Na tajných shromážděních adventistů se scházejí převážně členové, kteří jsou dělníky s dobrou pracovní morálkou. OCT i StB monitorují tyto schůzky a snaží se podchytit vlivné osoby, které budou v krajním případě i pozvány na pohovory na ONV, kde budou upozorněny, že jejich „shromáždění“ se konají nelegálně a že se tak mohou vystavit dalším případným opatřením. Dále se chtěla státní správa zaměřit na bývalé kazatele ASD tím, že je též pozvou na ONV, kde jim bude řečeno, aby své „členy“ vedli k tomu se již nescházet. Kazatelům mělo být zdůrazněno, že proti nim může být i

vedeno trestní stíhání – např. kvůli sdružování se proti republice. Takto bylo vězněno 21 bývalých kazatelů ASD a laických činovníků v době zákazu církve ASD.

V únorové zprávě KCT z téhož roku je církev ASD popsána tak, že před zákazem ji bylo možno i kontrolovat, ale nyní že se stala podzemní církví s nekontrolovatelnou činností.

Dokonce se zvýšil počet adventistů v okrese Valašské Meziříčí v době zákazu. Takto se hovoří ve zprávě za leden 1953, již po několika měsících zastavení činnosti církve. Uvádí se, že během doby zákazu církve bylo velké množství křtů, na které se v pozdější době nepodařilo navázat. Takový to byl paradox. V mnoha dalších zprávách se hovoří o církvi adventistů v podobném duchu, jako ve výše zmíněných zprávách KCT.

Rok po zastavení činnosti CASD vyzývá Hlavní správa státní bezpečnosti krajské správy StB dopisem pod č. A-sine / 2052-53, aby jim podala zprávy o ilegální činnosti adventistů sedmého dne ve svých krajích. Zpráva měla např. obsahovat, kolik skupin se schází v kraji a jak je jejich ilegální činnost aktivní, zda jsou v jejich řadách noví členové a zda probíhají křty, jména, u koho se skupiny scházejí, zda adventisté v sobotu pracují, získat jejich literaturu či brožury a zjistit, zda se jedná např. o cyklostylovou literaturu, zda bývalí kazatelé pracují.

Studenti CASD a věznění adventisté v době zákazu CASD

V době, když byla církev zastavena, „byli z Komenského bohoslovecké fakulty propuštěni i adventističtí studenti.“

Jsou doloženy též případy 3 odsouzených členů adventistů, ale jedná se o odnože, které vznikly odtržením od „původní“ církve, které měly název „Adventisté sedmého dne – třetí část“. Dne 23. července 1953 byli Jan Kobiela a Adolf Chroust odsouzeni k 3,5 roků a Jaroslav Czopík ke 2 roků vězení. U Jana Kobiely a Adolfa Chrousta navíc soud vynesl trest propadnutí veškerého majetku. Na základě zkušeností z tohoto stíhání bylo postupováno také proti Církvi adventistů sedmého dne v letech 1954-1956.“ Jan Kobiela byl na základě milosti prezidenta propuštěn na podzim roku 1954, ale 21. ledna 1960 byl odsouzen na 4 roky za činnost, kterou vedl a řídil v odnoži CASD, která „směřovala k podvracení lidově demokratického zřízení v republice“ a také i tím, že udržoval zahraniční styky s členy této odnože. Odvolání k soudu vyznělo negativně pro Kobielu, neboť soud zdůvodnil rozhodnutí tím, že jeho činy vedly ke značnému stupni nebezpečnosti, neboť již jednou byl za obdobný čin odsouzen v roce 1953, ale po propuštění své trestné činy opakoval. Rovněž jako v předchozí obžalobě byl Janu Kobieli zabaven veškerý majetek.

„K soustavnější trestní perzekuci adventistů začíná docházet od roku 1954.“ Od této doby bylo proti bývalým kazatelům církve vedeno mnoho soudních procesů, které končily odsouzením bývalých kazatelů z celé republiky. Již v březnu téhož roku se vedlo vyšetřování proti kazateli Aloisu Žurkovi a třem členům z okolí Kladna. To skončilo v září, kdy byli odsouzeni za nepřátelské jednání proti republice. Již v dubnu roku 1954 byl za ilegální činnost církve podmíněně odsouzen bývalý kazatel z Karviné Drápal. Dále bylo vedeno několik dalších procesů, např. proti Adolfu Šlosárkovi a skupině kazatelů okolo Pavla Rašky, kam patřili kazatelé Jiří Gomola,

Vladimír Kořenský a Jindřich Marcolla. Také byli soudně stíháni a vězněni kazatelé na Slovensku. Zde byla početná skupina těchto kazatelů, kteří byli režimem perzekuováni; jednalo se o kazatele Tobiáše J. Zigmunda, Františka Murína, Jána Číže, Ondreje Messerschmidta, Gašpara Lováše, Jozefa Brodu, Jána Gajana, Jozefa Ondruška, Jána Lichého, Jozefa Štrbu, Augustina Štefance, Pavla Styka, Jozefa Javora, Adama Gomolu a minimálně dalších šest kazatelů. Výše zmínění kazatelé byli odsouzeni podle paragrafu podle § 80 odst. 1. t.z. – sdružování proti republice. Tresty se pohybovaly v rozmezí od 7 měsíců do sedmi let. „Niektorí kazatelia a starší zborov79 boli uväznení a odsúdení od 2 do 7 rokov za vymyslené trestné činy. 10. a 11. 6. 1956 boli prepustení na slobodu.“

Nejvyšší trest byl udělen T. J. Zigmundovi ve výši sedmi let. „28. 10. 1954 ho príslušníci bezpečnosti zatkli a obžalovali z nedovoleného styku so zahraničím, zo špiónáže a z prípravy plánov na zvrhnutie ľudovodemokratického zriadenia. Dňa 11. 7. 1955 bol v Prahe odsúdený na sedem rokov väzenia. Vďaka Pánovi bol však po 20 mesiacoch dňa 6. 7. 1956 prepustený na slobodu.“

V dopisu ústředí církve adventistů ze dne 7. dubna 1968 adresovaném Presidiu Nejvyššího soudu v Praze žádá ústředí, aby CASD byla rehabilitovaná v plném rozsahu, tzn. včetně vrácení veškerých nemovitostí – modliteben na celém území ČSSR, mj. i zotavovny v Březinách. V tomto „archivním“ materiálu je požadována rehabilitace 21 vězněných kazatelů a činovníků CASD, kteří byli odsouzeni podle § 80 odst. 1 t.z. – sdružování proti republice, v době zákazu církve a jsou to tito:

„Broda Jozef, Marcolla Jindřich, Číž Jan, Messerschmidt Andrej, Gajan Jan, Murín František, Gomola Adam, Ondrušek Jozef, Gomola Rudolf, Raška Pavel, Gomola Jiří, Styk Pavel, Javor Jozef, Šlosárek Adolf, Kořenský Vladimír, Štefanec Augustín, Lichý Jan, Štrba Jozef, Lováš Gašpar, Turcer Ľudovít, Zigmund Tobiáš.“

STÁTNÍ SOUHLAS

Státním souhlasem pro duchovní si stát nárokoval kontrolu pro jeho udělení, ale rovněž i pro jeho případné odejmutí. Celý proces tak byl v rukou státních úředníků a proti odejmutí státního souhlasu se nebylo možné odvolat.

Státním souhlasem se vymezila působnost duchovních týmů, že v něm byla uvedena působnost – místa pro práci duchovních. Mnohým kazatelům CASD byl odejmut státní souhlas také proto, že své děti neposílali v sobotu do školy. Stát si takto mohl diktovat a rozhodovat o setrvání kteréhokoliv duchovního. Nepohodlní kazatelé buď byli přemísťováni na jiné působiště nebo zkrátka přišli o dekret a museli nastoupit do civilních zaměstnání.

V říjnu 1949 zavedl stát přijetím tzv. církevních zákonů dohled nad církvemi a náboženskými společnostmi. Zákonem č. 217/1949 Sb. se zřídil Státní úřad pro věci církevní a zákon 218/1949 Sb. vymezoval hospodářské zabezpečení církví a náboženských společností. Poté byla přijata vládní nařízení o hospodářském zabezpečení pro jednotlivé církve a náboženské společnosti pod č. 219–223/1949 Sb.85 Poslední vládní nařízení se vztahovalo na CASD, která byla státem uznána v roce 1950.

Pokračování příště

Výlet T.O.M. 21. 9. 2025

“Klánovický les”

Sraz: Praha hlavní nádraží v 9:30 hod.

Odjezd v 9:50 hod S61 (Os 28219)

Trasa: Od nádraží Úvaly^{start} po červené TZ ulicemi Jiráskova, Klánovická Rosenbaumovým parkem, s Alejí seniorů, dále Klostermannovou ulicí k rozcestníku Klánovický les² po NS Klánovickým lesem k odpočinkovému místu³, dále kolem zaniklé osady Hol⁴ a dalším odpočinkovým místem až k rozcestníku Zálesí⁵ na nádraží Praha – Klánovice^{cíl}

Návrat: vlak Praha Klánovice → Praha – časté spojení (cca každých 20–30 min)

Délka trasy: cca 5,3 km

Na výlet se těší Radek Zelenka

SOŇA SÍLOVÁ

kazatelka s fotoaparátem

VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ

13. - 20. září 2025

Modlitebna sboru CASD Praha Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5 – Smíchov

Zahájení 13. září 2025 ve foyeru modlitebny od 13:30 hodin

www.casdsmichov.cz

JSEM PRINC A MĚLI BY SE MNOU ZACHÁZET STEJNĚ JAKO S MÝMI BRATRY. JDI K MĚMU OTCI A ZEptej SE HO, ZDA MĚ CHCE VIDĚT.

ALE...

POZVAL MĚ, ABYCH PŘIŠEL ZPĚT DO JERUZALÉMA. JESTLI MĚ CHCE POTRESTAT ZA TO, CO JSEM UDĚLAL, TAK AŤ MĚ POTRESTÁ. JESTLI NE, TAK AŤ SE KE MNĚ ZASE CHOVÁ JAKO K SYNOVI.

JOAB VYŘÍDÍ ABSALOMOVU ZPRÁVU KRÁLI DAVIDOVI.

TVŮJ SYN BY TĚ CHTĚL SPATŘIT - PŘÁL BY SI, ABYS MU ODPUSTIL A PŘIJAL HO ZPĚT DO RODINY.

CHCE MĚ VIDĚT? JAK MI JEN CHYBÍ! ŘEKNI MU, AŤ KE MNĚ PŘIJE.

ABSALOM PŘEDSTÍRÁ, ŽE JE POKORNÝ, A KLANÍ SE PŘED SVÝM OTCEM - A ŽADÁ O ODPUŠTĚNÍ. ALE V SRDCI MU KLÍČÍ ĎÁBELSKÝ PLÁN.

POVSTAŇ, ABSALOME. JE TI ODPUŠTĚNO. ODEĎ BUDEŠ V PALÁCI PŘIJÍMÁN JAKO IZRAELSKÝ PRINC.

Pokračování příště